

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Rakonczainé dr. Mészáros Gabriella ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bakacsi Mónika jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Békés Megyei Bíróságon 7.K.23.064/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. november 24. napján kelt 7.K.23.064/2008/7. számú végzésével kijavított, 2008. június 17-én kelt 7.K.23.064/2008/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 7.K.23.064/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 40.000 /azaz negyvenezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-alföldi Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2001-2005. évekre személyi jövedelemadó adónemben végzett ellenőrzés megállapításai alapján a 2007. július 4. napján kelt 5297358870 számú határozatával a felperes terhére 2001. évre 549.505 Ft, 2005. évre 796.294 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, és kötelezte a felperest az adókülönbözet, továbbá adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2007. szeptember 25. napján kelt 1941168451 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a felperes kiadásai 2001. és 2005. években meghaladták a rendelkezésére álló bevételeit, 2001. évben 4.377.127 Ft bevétellel szemben 5.723.523 Ft kiadása, 2005. évben 1.993.451 Ft bevétellel szemben 3.984.568 Ft kiadása volt. Az elsőfokú hatóság megvizsgálta az adózó bevallásának adatait, a rendelkezésre álló kontrolladatokat, adatszolgáltatásokat, a felperes anyagi és jövedelmi helyzetére vonatkozó nyilatkozatát, a

becsatolt okiratokat, bizonyítékokat, és a felállított vagyonmérleg alapján megalapozottan állapította meg azt, hogy a felperes bevallott adóköteles jövedelme, az általa megjelölt jövedelemforrások nem álltak arányban vagyongyarapodásával és kiadásával, ezért az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 109.§-ának /1/-/3/ bekezdései alkalmazásával az adóalapját helytállóan becsléssel állapította meg. A 2001. és 2005. évi adóalapot növelő fedezethiány összegeket a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 28.§-ának /1/ bekezdése alapján egyéb adóköteles jövedelemnek minősítette, míg a többi adóévre megállapítást nem tett.

Az alperes nem fogadta el többek között a felperes azon hivatkozását, hogy 2001. évben felhasználható 2.000.000 Ft összegű készpénz megtakarítással rendelkezett, továbbá, hogy a 2005. október 25-én vásárolt személygépkocsi 2.800.000 Ft vételárára volt fedezete.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Vitatta a becslés jogalapját, álláspontja szerint az adóhatóság a feltárt tények, bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jogsértő határozatot hozott.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte. Indokolásában a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy az adóhatóság a rendelkezésére álló adatokat tévesen értékelte. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azok a tények és körülmények, hogy a felperes évekig külföldön dolgozott és 2002. decemberéig a szülei háztartásában élt, az édesapjától 2001. február hónapban 1.200.000 Ft ajándékot kapott, 2001. március hónapban 4.000.000 Ft vételár teljes megfizetésével ingatlant vásárolt, felperesnek a forint- és devizaszámláján 2001. január 1-jén meglévő megtakarításával együtt, összességükben bizonyítják azt, hogy 2001. adóévben a felperes 2.000.000 Ft készpénz megtakarítással rendelkezett, és kiadásaira a megfelelő összegű fedezete biztosított volt.

Az elsőfokú bíróság a vonatkozó okiratok, nyilvántartási adatok és tanúvallomások alapján hitelt érdemlően bizonyítottanak értékelte azt a felperesi állítást, hogy 2005. évben gépjármű vásárlására 2.800.000 Ft helyett csak 1.600.000 Ft-ot fordított, továbbá, hogy élettársa nem volt az eltartottja, amelynek következtében fedezethiány erre az adóévre sem keletkezett. Összességében tehát az adóhatóság jogszabálysértően állapított meg eltitkolt jövedelem címén a felperes terhére adókülönbözetet.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206.§-ának /1/ bekezdését, az Art.

97.§-ának /4/ bekezdését, 108.§-ának /2/ bekezdését, 109.§-ának /3/ bekezdését.

A felperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 108.§-ának /1/ bekezdése szerint a becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti. Az Art. 109.§-ának /1/ bekezdése értelmében ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben - figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is - az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetéül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

Az Art. 108.§-ának /2/ bekezdése alapján az adóhatóság köteles bizonyítani, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, azonban az Art. 109.§-ának /3/ bekezdése lehetőséget szabályoz az adózónak ahhoz, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést hitelt érdemlő adatokkal igazolja.

Az adóhatározatok bírósági felülvizsgálata iránti perben is a /Pp. 324.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó/ Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárásban az adóhatóságot terhelő bizonyítási kötelezettség és a felperesnek biztosított igazolási lehetőség alapján lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként meghozott alperesi döntést a kereseti kérelem és a perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján jogsértőnek minősítette, és a keresetnek helyt adó ítéletet hozott.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Az elsőfokú bíróság értékelte a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványaikat, meghallgatta személyesen a felperest, továbbá a bejelentett

tanúkat, a bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálta el.

Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§-ának /1/ bekezdése szerint ítéletében logikusan és okszerű értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, részletesen megindokolta a keresetnek helyt adó döntését, amelyet a Legfelsőbb Bíróság aggálytalanul elfogadott.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14.§-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. augusztus 27.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**